

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Večja za vse leto \$6.00
Za pol leta \$3.00
Za New York celo leto \$7.00
Za inozemstvo celo leto \$7.00

GLAS NARODA

Lišt slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CORTLANDT 2876

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: CORTLANDT 2876

NO. 296. — ŠTEV. 296.

NEW YORK, SATURDAY, DECEMBER 18, 1926. — SOBOTA, 18. DECEMBRA 1926.

VOLUME XXXIV. — LETNIK XXIV

SOCIJALIST TURATI O BENITO MUSSOLINIJU

Pobegli socijalistični voditelj Turati pravi, da je Italija odločno proti Mussoliniju. — Socijalistični voditelj zatrjuje, da si želi devet desetih naroda strmoglavljenja diktatorja. — Nikdo pa si ne drzne "misliti".

PARIZ, Francija, 17. decembra. — Dajte Italiji le štiri in dvajset ur prostosti ter priliko, da glasuje, in 90 odstotkov prebivalstva bo glasovalo za strmoglavljenje Mussolinija, je rekel Filippo Turati, voditelj nekoč mogočne italijanske socijalistične stranke in zadnji največji član opozicije, ki je zapustil svojo domačo deželo, da poišče zavetje v Franciji.

Ceprav izčrpan po izkušnjah, katere je doživel, ko ga je pretekli teden skupina prijateljev odvedla z njegovega doma v Milano ter ga pod kritjem noči odpeljala na Korziko v močnem motornem colnu, je govoril čestitljivi in stari socijalisti vendar z globokim vshičenjem, ko ga je našel poročevalec newyorškega Timesa v ponižnem Montmartre hotelu, kamor je došel v pretekli noči iz Nice. Zadnji del potovanja, s Korzike na francosko Rivijero, je bil istokot naporen, kajti vedno je vladal strah, da bodo fašisti razkrili njegovo odpotovanje ter ga skušali preprečiti. Fašisti so že preje odbili njegovo prošnjo, da sme v Francijo preko Ventimiglia in njegov dramatični beg je predstavljal zadnje upanje njegovih prijateljev, da se spravi starega boritelja izven pravosodja fašistov.

Obdajala ga je šestorica močnih mladih italijanskih socijalistov, kot ga bo vedno tekom njegovega bivanja v Franciji, — ker se boje poskusov proti življenju voditelja italijanskih socijalistov in ker so morali sami pobegniti iz dežele.

Turati, ki izgleda kot patriarh s svojo dolgo brado, je večji meri umetnik kot pa odločen politik. Izprva se je obotavljal govoriti o Italiji, a ko se mu je pojasnilo, da so dobili številni Amerikanci utis, da stoji Italija združena za Mussolinijem, je takoj prišel z živahnim napadom na fašizem.

Ni čuda, da se je razširil tak utis v Združenih državah, — je izjavil z žarečimi očmi in glasom, polnim ganutja. — Mussolini se je lotil dela na tako sistematičen način ter zatrl vsako sled opozicije, da si danes nikdo niti ne upa misliti drugače kot misli on. Tudi če hoče človek v Italiji le jesti, obstajati, mora biti pristaša fašizma, kajti brez fašistovskega znaka v svoji gumbnici ne morete dobiti službe in brez službe in dela ne morete jesti. Vsled tega imate na stotine tisočev ljudi, ki moliše z ustnicami k fašizmu, ki pa bi, če bi se jim dalo priliko za prosti izraz njih mnenja, že jutri pometli s fašizmom in vsemi zli, ki ga spremljajo. Referendum, prosto voden, bi našel 90 odstotkov prebivalstva proti fašizmu.

Zunanji svet in s tem mislim celi svet izven Italije, nima niti najmanjše ideje, kakšen nevrjetni položaj obstaja v Italiji. Niti v najbolj temnih dobah Srednjega veka ni mogoče najti primerja za to. V nekoč prosti Italiji ni ostala niti najmanjša prostost misli, besede, dejanja ali akcije. Glede možnosti strmoglavljenja Mussolinija je bil Turati očividno zelo rezerviran ter je skomignil z ramama.

Priznavam, da nisem imel prav v številnih prorokovanjih v pretéklости, — je rekel. — Vsled tega ne bom skušal preceniti življenja fašizma. Traja že štiri leta ter bo mogoče še nadaljna štiri.

Turati ne zre vznemirljivo na italijansko-francoske odnose. — Obstaja seveda vedno nevarnost, — je rekel, — da bi kaka tolpa vročekrvnežev prekoračila mejo ter ustvarila zadrege, a zagotavljam vam, da je vedno namenjeno za domačo porabo, kadar govori Mussolini na bojevit način. Italija nima materijala, da bi vojevala vojno. Razventega pa bi bila napoved vojne proti Franciji ali kaki drugi državi signal za revolucijo.

Pilsudski presenetil Sejm ob polnoči.

Diktator, ki je nastopil ob polnoči v zbornici, je zahteval uspešno armado, ker ni Evropa še pripravljena za razoroženje. — Branil je dveletno službo.

VARŠAVA, Poljska, 17. dec. — Razmere v Evropi v sedanjem času ne dovoljujejo odprave oboroževanja in dokler obstaja potreba za armado, je boljše, da imamo dobro, — je rekel maršal Pilsudski tekom presenetilnega obiska v Sejmu večeraj ob polnoči.

Pol ure trajajoči govor, v katerem se je nahajal omenjeni stavek, predstavlja njegovo prvo javno vojaško izjavo, izza revolucionarnih dni maja meseca ter ima velik pomen, ker mogoče vključuje spravi s Sejmom ter temu sledeče uničenje nove opozicijske skupine. Ta skupina je bila stvorjena pod Dmowskiem ter vključuje vse sovražnike maršala. dosedaj zaničevanemu Sejmu je bila zvezana s kritično komitejsko razpravo glede apropiacij vojnega departamenta v proračunu za prvo četrtino leta 1927.

Seja komiteja je bila slabo obiskana in je bila zbrana v svoji lastni sobi Sejma, ko je naenkrat vstopil maršal ter povzročil veliko potrtost med člani komiteja. Novica o njegovem prihodu se je hitro razširila in kmalu je bila soba nabito polna. Na vprašanje načelnika komiteja, če hoče govoriti, je rekel Pilsudski:

— Gotovo in raditega sem prišel sem. Ničesar pa ne morem reči v tej majhni luknji.

Seja komiteja je bila nato odgodena in pripravljena je bila velika dvorana, v kateri je nato govoril Pilsudski. Nudil je splošni pregled razmer v Evropi ter rekel, da ni nobena dežela pripravljena na popolno razoroženje in da mora biti armado, če jo hoče imeti narod, uspešna.

Nzgojni položaj je še vedno tako neprimeren, da smo prisiljeni vzdržati dveletno vojaško službo na Poljskem. — je rekel. — Ljudi se vzgaja v armadi ter jim ni mogoče nuditi niti osnovnih pojmov vzgoje v manj kot dveh letih.

Rekel je, da je njegova največja želja napraviti ne le vojske, temveč tudi literature iz mladicev, poklicanih k zastavam ter dostaviti, da bi rad skrčil službeno dobo, če bi ne bila z vojaško službo zvezana tudi vzgoja, ki je poljski mladini neobhodno potrebna.

Stomilijonska whiskey korporacija.

WASHINGTON, D. C., 17. dec. V zakladniškem uradu je bila sestavljena, za kongres namenjena predloga, ki naj bi dovoljevala organiziranje stomilijonske korporacije za kontroliranje izdelovanja žganja v medicinske svrhe.

Predloga odgovarja načrtom prohibicijskega vrhovnega poveljnika, generala Andrews.

Zakladniški tajnik Mellon je izjavil večeraj, da se ne bo porabilo nikakih vladnih skladov za to podjetje. On je mnenja, da bo mogoče brez težko izvesti nakup skej v znesku \$60,000,000 za korporacijo in nadaljnih \$40,000,000 za obilgacijo.

Vseh 14,000,000 galon postavnega žganja, ki se nahaja sedaj v skladiščih, bo prevzela nova korporacija, ki bo prevzela tudi monopol za dobavo žganja za lekarnice. Ustanovilo se bo dve distileriji, eno za žganje iz koruze, drugo pa za žganje iz rži.

Vsa družina ob mikadovi smrtni postelji.

Zadnji trenutki v življenju cesarja Josihito. — Vsa cesarska družina je zbrana o b njegovi postelji. — Žena in mati sta čuli celo noč, ko je postajalo njegovo srce vedno slabše.

TOKIO, Japonska, 17. decembra. — Vsi člani cesarske družine, z izjemo prince Čibibu in vsi kabinetni ministri so bili zbrani celo noč v palači v Hayama, kamor so bili na hitro poklicani večeraj popoldne, ko se je naenkrat zopet poslabšalo stanje cesarja. Konec je vsled tega le še zadeva par ur.

Ko je prišel poziv, sta odhitela prince-regent in njegova žena takoj k postelji bolnega mikada iz vile, v kateri stanujeta, ne da bi čakala na prihod spremstva. Vsi kabinetni ministri so dobili takoj ukaz, naj odpotujejo iz Tokija.

Ob desetih zvečer sta se umaknila za noč prince-regent in njegova žena in kabinet je storil isto. Skozj celo noč pa so čuli cesarja, mati cesarja in dvorni zdravniki. Ministrski predsednik je ugotovil, da cesar spi.

Princesinja Šibikoteru, edina unukinja cesarja, bo danes jutraj prevedena v Hayama. Prince Čibibu je bil po radiju informiran o stanju cesarja.

TOKIO, Japonska, 17. decembra. — Josihito, 123-seti cesar Japonske, je bil danes jutraj komaj še živi. Kisik in druga sredstva se je rabilo kot skrajno sredstvo, da se ohrani življenje v telesu. Njegova žila in dihanje sta bila neredna.

Oficijelni buletin, ki je bil izdan ob osmih jutraj, je javljal, da je stanje cesarja Josihito v glavnem neizpremenjeno z izjemo, da je postalo sree nekoliko slabše. Od sobote naprej se je boril monarh, oslabljen vsled dolge bolezni proti pljučnici. Šest zdravnikov ni moglo dosti storiti zanj.

Tri nadaljne dežele pristopile k jeklarski antanti.

WASHINGTON, D. C., 17. dec. Čehoslovaška, Avstrija in Madžarska so se pridružile antanti je klarske industrije, katero so stvorili pred kratkim vodilni jeklo proizvajajoči narodi. — kot se je sporočilo trgovskemu departamentu iz Prage.

Imenovane tri dežele so dobile skupno letno kvoto dveh milijonov ton, razdeljenih med tri s 70, 20 oziroma 10 odstotki. Kot razvidno iz tega, je dobila Čehoslovaška glavni del.

Nezapcelenost je poskočila.

WASHINGTON, D. C., 17. dec. V poročilu delavskega departamenta za november se glasi med drugim: Z nastopom zime v pretežen delu Druženih držav je bilo tudi opaziti zmanjšanje zaposlenih oseb, posebno pri konstrukcijskih delih.

Grajenje cest je bilo v nekaterih državah popolnoma ustavljeno. Manj dela je tudi pri novih zgradbah v mestih. Istotako se je omejilo produkcijo v avtomobilskih, jeklarskih in železnih napravah. V premogovnikih se vrši delo redno naprej in tekstilna industrija se je pričela razcvetati. Opazili pa je močan prebitek neizkušenih delavcev.

Pričetek bojev pri Šanghaju.

Vsaki trenutek se lahko name bitka pri Šanghaju. — Kantonska armada prodira z dveh strani. — Maršal Čang Tso Lin, mandžurski vojni lord, organizira kitajsko vlado.

ŠANGHAJ, Kitajska, 17. dec. Med severnimi in južnimi kitajskimi četami, ki so baje močne po 20,000 mož, se je pričakovalo danes bitke. Kantonska armada prodira proti Sunkiangju, dvajset milj južno od Šanghaja, kjer je zakopan general Sun Čuan Fang s svojimi četami.

Poročila o zavzetju Hančova, glavnega mesta province Čekiang, so bila potrjena.

Maršalu Fun, branilec Šanghaja, je baje obvestil svojega severnega zaveznika, mandžurskega diktatorja Čang Tso Lina, da razpolaga z zadostnimi četami, da stopi Kantončanom nasproti in da ne potrebuje nikake pomoči.

V Nanking so dospela poročila, soglasno s katerimi nameravajo Kantončani z dvojno ofenzivo in sicer z eno zapada proti Ankingu in drugo z juga proti Šanghaju. Za slučaj, da bodo zavzeli Kantončani Anking in Šanghaj, bi se nahajal Nanking med obema kantonskima armadama ter bi istotako ne mogel več nuditi odpora.

PEKING, Kitajska, 17. dec. — Reorganiziranje vlade v Pekingu pod mandžurskim diktatorjem Čang Tso Linom ter organiziranje narodne vlade pod Kanton voditelji v Vučanku ali Hankovu bo objavljeno istočasno dne 1. januarja.

Premogar umorjen.

SCRANTON, Pa., 17. dec. — Ko je hotel večeraj premogar Enrico Sarnio stopiti v svoj dom, potem ko se je vrnil z dela v nekem rovu Penn. Coal Co., je bil obstreljen ter na mestu ubit. Pet strelcov je bilo oddanih in štiri kroglice so prodrle v telo Sarnija. Neki tovariš, Joe Perry, je spremljal premogarja še do doma in oba moža sta še nekaj časa kramljala pred hišo. Strelci so padli, ko se je Perry odstranil.

Na vsak način je prežal morilec v zasedi.

Senat zvišal dovolila.

WASHINGTON, D. C., 17. dec. Senat je sprejel večeraj svojo prvo dovolilno predlogo v višini \$894,023,378 za zakladniški urad in za poštni departament v bodočem letu. Ta svota predstavlja za \$3,169,180 več kot pa je dovolila poslanska zbornica.

DIVJI PRIZORI V NEMŠKEM DRŽAVNEM ZBORU

Divji prizori so se završili v nemškem državnem zboru, ko je Scheidemann obdolžil kabinet, da je pomagal tajni armadi. — Kancelar je zanimal vse obdolžitve ter ni hotel pristovoljno odstopiti. — Skorajšnjo glasovanje glede zaupnice.

BERLIN, Nemčija, 17. decembra. — Divji prizori so značili večerajšnjo sejo nemškega državnega zbora, potem ko je Filip Scheidemann, prvi nemški republikanski kancelar, dvignil svoje obdolžitve proti nemški vladi.

Seja je dosegla svoj višek večeraj popoldne, ko so stavili socijalisti predlog nezaupnice v kabinet, utemeljujoč to svojo akcijo z obdolžitvijo, da ni obrambni minister, dr. Gessler, pretvoril armade v instrument za obrambo republike in da je zasledoval pod roko tajno politiko, ki ni bila v soglasju z notranjo in zunanjo politiko nemške države.

Nacijonalisti so imeli v svojih rokah polnomoč, da ohranijo ali strmoglavijo kabinet, a večeraj zvečer niso hoteli pojasniti, na kak način bodo glasovali. Če bodo umaknili svoje glasove, kar predstavlja njih običajno metodo postopanja, bodo lahko glasovali za kabinet ali proti njemu, a pozno zvečer se je glasilo, da ne nameravajo glasovati kot stranka, temveč kot posamezniki, vsled česar je izključeno vsako napovedovanje vnaprej.

Nacijonalisti se bodo še pred glasovanjem sestali z vladnimi strankami, da zahtevajo svoj delež, a manjšinska vlada hoče zagotovila, da ne bo ta delež vzet iz bistveno važnega dela, vsled česar bi bila izročena na milost ali nemilost reakcionarjem.

Nacijonalisti s svoje strani pa hočejo zagotovila od vladnih strank, da ne bo nikdo v njih vrstah skušal snesti danih obljub.

Sedanji položaj je v več kot enem oziru posledica govora, katerega je imel pred desetimi dnevi Scholz, poslanec ljudske stranke, ki je izjavil, da bi mala koalicija rajše pripustila nacijonaliste kot pa socijaliste, če bi bila vlada prisiljena uveljaviti izpremembo k veliki koaliciji.

Ze večeraj je kancelar Marx, na prošnjo zunanje ministra Stresemanna, ponudil socijalistom mesta v novem koalicijskem kabinetu. Socijalisti, ki se niso hoteli umakniti so izjavili, da so pripravljene sprejeti mesta v takem kabinetu, a so zahtevali najprvo resignacijo sedanje vlade.

BERLIN, Nemčija, 17. decembra. — Buržuazijski koalicijski kabinet kancelarja Marxa se mora pečati sedaj z obdolžitvami, ki so bile dvignjene večeraj v državnem zboru, da sestavlja tajna monarhistična vojaška klika veliko nepostavno rezervno armado v Nemčiji, z municijo in aeroplani, nagromadenimi v Nemčiji in Rusiji.

Filip Scheidemann, načelnik socijalno demokratske stranke, kojega obdolžitve so proizvedle v državnem zboru pravcat vihar, je zahteval, naj se sedanji kabinet nadomesti z novim, v katerem bo slehrni član republikanec.

Seznam.

To je seznam, ki pokaže, koliko ameriškega ali kanadskega denarja nam je treba poslati, da poskrbimo v stari domovini izplačilo označenega zneska, bodisi v dinarjih ali tirah. Podatki so veljavni do preklica, ki se po potrebi objavi na tem mestu.

Ne dvomimo, da vam bo ta ponudba uga jala, posebno če, ako boste vpoštevali svoje kredit in našo zanesljivo ter točno potrebo.

Dinarji		Lire	
Din.	500 \$ 9.45	Lir.	100 \$ 5.20
Din.	1,000 \$ 18.60	Lir.	200 \$ 10.10
Din.	2,500 \$ 46.25	Lir.	300 \$ 14.85
Din.	5,000 \$ 92.00	Lir.	500 \$ 24.25
Din.	10,000 \$ 183.00	Lir.	1000 \$ 47.50

Za pošiljate, ki presegajo Desettisoč Dinarjev ali pa Dvatisoč Lir dovoljujemo poseben znesku primeren popust.

Nakazila po brzojavnom pisnu izvršujemo v najkrajšem času ter računamo za stroške \$1.

FRANK SAKSER STATE BANK
82 Cortlandt Street Phone: CORTLANDT 4687 New York, N. Y.

Posebni podatki.

Prislovljena za izplačila ameriških dolarjev v Jugoslaviji in Italiji znaša kakor sledi: \$25. all manji znesek 73 centov; od \$25. naprej do \$300. po 3 cente od vsakega dolarja. Za večje svote po posebnem dogovoru.

GLAS NARODA

(SLOVENE DAILY)

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, president. Louis Benedik, treasurer.
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt St., Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
"Voice of the People"

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Za celo leto vsaj list za Ameriko \$7.00
in Kanada \$6.00
Za pol leta \$3.50
Za četrt leta \$1.50
Za inozemstvo za celo leto \$7.00
Za pol leta \$3.50

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno nedelj in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovito pokiljati po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 82 Cortlandt Street, New York, N. Y.
Telephone: Cortlandt 2876.

ROJAKI V FOREST CITY, PA.—ZA POPLAVLJENCE V DOMOVINI

Tudi napredna slovenska naselbina v Forest City se je odzvala.

Sprejeli smo svoto \$193.60 ter naslednji dopis:

Forest City, Pa.

Cenjeni —

Priloženo vam pošiljam svoto \$193.60 za poplavljenec v domovini, katero so nabrali med tukajšnjimi rojaki Jos. Uršič, Lov. Kotar, Frank Geršman, Ant. Melek, Fr. Zupančič, Lud. Korčič, Jer. Zaverl in Louis Vidovic, ki so bili izvoljeni na seji društva Zvezda, št. 372, SNPJ. Darovali so:

Dr. Zvezda, SNPJ, \$10. Anton Bokal \$3. Feliks Škrajnar \$2.50. Anton Merčun \$2.30.

Po \$2: Frank Trele, Jos. Kamin ml., John Pungersar.
Po \$1.50: John Kete. — Po \$1.25: Jack Cempre.

Po \$1: John Melek, Frank Geršman, Jack Mevšek, Frank Skubie, John Kobilšek, Frank Oven, Jernej Nagode, John Gliha, Louis Ostanek, Frank Grum, Martin Knez, Anton Kos, Frank Rebernik, Fr. Rižnar, Frank Gruden, Frank Zupančič, Anton Vozel, Fr. Zajc, Frank Povhe, John Tomazin, Frank Debeve, Louis Grošel, Jos. Skubie, Frank Lavš, John Bregar, Frank Ostanek, Fr. Markel, Mat. Debeve, John Peterca, Jernej Aubelj, Filip Strunber, John Jakelj, Mat. Hodnik, Fr. Novak L. And. Germ, Ant. Kužnik, Frank Tomazič, Gregor Beber, Frank Oven, Jos. Lavriha, Josip Planinšek, Mat. Marinšek, Jos. Uršič, Lud. Korčič, Mat. Zamen, Louis Pajk, Anton Božič, Louis Feme, Tom Petrovič, Jernej Intihar, Fannie Beve, Fr. Ružnik, Frank Muljavec, Michael Hauptman, Anton Eržen, Mat. Urbas, Val. Mayer, Jos. Uršič I., Ig. Kamin, Rudolf Borštnik, Josip Jevnik, Josip Pavlovič, Anton Borštnik, John Kéržič, Mat. Grum, Frank Zupančič IV., Tom. Simončič, Dr. Leo Strmole, Frank Kozlevčar, Frank Marolt, Frank Novak, Frank Lenarčič, Jos. Rudolf, L. Osolin, Anton Derk, Frank Matoz, Anton Beber, Martin Muhič, John Okoren, Alojzija Okoren, Jer. Gantar, Carl Kováčič, Ig. Rojnik, Josip Barlič, John Suhadolnik, Karl Žigon, Anton Sever, Fr. Kepec, Mat. Kamin, Ignac Oven, Blaž Carli, Fannie Sever, Mich. Peterka, Lov. Gerdin, Louis Moedel, John Grum, Ant. Čož, And. Marinarčič, Gregor Vrhovšek, Frank Gerštel, John Dobravec, Frank Kotar, Martin Rokavec, Jos. Borštnik, Fr. Kobal, Louis Kordič, Ant. Bogulin, M. Zupančič, A. Žagar, J. Kušar, J. Peterka, A. Oražen.

Po 75c: Anton Žigon, John Nemanjč, Ig. Pancar, Jack Šemrov.
Po 50c: Frank Žigon, Lov. Kotar, Jernej Zaverl, Fr. Vavtar, John Osolin, Jos. Princ, Paul Princ, Ig. Novak I., Fannie Lavrič, Jack Gnidica, Jos. Zidar, Frank Čehon, Mich. Sotlar, Frank Skubie, Mart. Omahen, Frank Majhen, Jos. Starič, Vik. Lavriha, Anton Geršman, Jack Barlič, Frank Tomazin, John Skubie, And. Kováčič, Fr. Oražen, Anton Bečaj, Jos. Mjkt, Peter Kobilšek, Mart. Jaklič, Mary Pristavec, Louis Markel, Frank Rataič, Jos. Kramar, Frank Pancar, Jos. Gliha, Terezija Horvatin, Jack Benedik, John Jerič, Frank Grezel, Jos. Povhe, Michael Jagrič, Mat. Šemrov, John Miheve, John Okoren, Jera Šemrov, Anton Okoren, Louis Žefran, Jen. Drašler, J. Korošec, Jos. Žigon, Mary Orehek, Anton Železnikar Jr., Frank Erjavce, Jer. Bajc, Frank Kotar, John Zupančič, John Capuder, John Petrič, Mat. Petrič, Ig. Planinšek, John Svete, Feliks Opeka, Louis Vidovic, Mat. Derk, Mat. Miheve, Stan. Gursky, Frank Gričar, Louis Saso, Mary Švigelj, Val. Švigelj, Martin Kastelic, John Šivic, Jernej Cerar, Frank Rudolf, Marg. Zalar, Fannie Tomič, John Tomič, Fr. Volk, Jos. Volk, Mary Planinšek, Mat. Mihevec, Fl. Ravnikar, John Tomazič, Jos. Zaverl, Frank Zidar, Frank Bru, Jack Mihevec, Fr. Miklavčič, Mat. Turk.

Jos. Volk 30c.

Po 25c: Jozefa Miklič, Frank Novak Jr., Anton Železnikar, Ant. Vavtar, Ig. Princ, Anton Feme, Viktor Feme, Frank Košir, Kat. Piškur, Anton Janežič, Frank Janežič, Jos. Novak, Frank Klemenčič, Mary Končar, Josip Poje, Martin Novak, Anton Skubie, Jera Planinšek, Josip Derk, Josip Pavšek, Agnes Logar, Rud. Ravnikar, John Širca, And. Zidar, Louis Novak, John Medved, Will. Planinšek. SKUPAJ \$193.60.

Svoto blagovolite poslati na Rdeči križ, ki naj jo razdeli med najpotrebnejše. Ako še kdo cenjenih rojakov iz Forest City želi še kaj darovati v ta namen, naj se zglašuje pri spodaj podpisanim, in znesek bom takoj odposlal na pristojno mesto.

Mat. Kamin.

Kot vsak znesek, smo tudi tega poslali v dolarskem čeku Rdečemu Križu v Ljubljano s pripombo, naj denar razdeli med najpotrebnejše poplavljenec.

Niti najmanjšega dvoma ni, da bodo denar dobili najpotrebnejši. Porok za to nam je zadrdilo v "Zahvali" ljubljanskega Rdečega Križa, ki je bila večeraj objavljena na peti strani našega lista.

Odbor, ki deli podporo, je nepristranski.

Tvorijo ga sledeči člani: velika župana mariborske in ljubljanske oblasti, zastopnik finančne oblasti, zastopnik mesta Ljubljane, zastopnik knežškofijskega ordinarijata ter zastopniki vseh slovenskih javnih dobrodelnih ustanov.

Komisija se na lieu mesta prepriča, kdo je najbolj potreben podpore. In na lieu mesta tudi podporo razdeli.

Natančni računi o vseh dohodkih in izdatkih ter vsa potrdila o izplačanih zneskih bodo objavljena oziroma bodo vsakomur v vpogled.

Rojakom v Forest City se izkreno zahvaljujemo za znaten dar.

V povračilo naj jim bo zavest, da so v polni meri zadostili svoji bratski in človečanski dolžnosti.

DA SE JASNO IN NATANČNO RAZUMEMO

Mr. John Germ je objavil v imenu puebelske delegacije v zadnjem glasilu Kranjske Slovenske Katoliške Jednote odgovor na dopis, ki je bil objavljen v 275 št. Glasa Naroda pod naslovom "Članom in članicam K. S. K. J."

Mi smo sprejeli dotični dopis. Prečitali smo ga in objavili, kajti v našem listu ima vsakdo pravico izražati svoje pošteno mnenje.

Glas Naroda je namreč v Ameriki edini slovenski list, ki je popolnoma neodvisen.

Glas Naroda ni odvisen od nobene podporne organizacije; Glas Naroda ni odvisen od nobene politične stranke; Glas Naroda ni odvisen od nobenega delničarja; Glas Naroda nima za seboj nobene frakcije, ki bi mu diktirala: piši to in piši ono.

Kot že neštetokrat poudarjeno na tem mestu, poudarjamo tudi danes: Glas Naroda ne dobiva od nikjer nobene denarne podpore, se ne zanaša za nobeno denarno podporo in ni v denarnem ožirju od nikogar odvisen. Razen od svojih naročnikov.

Naročniki ga menda cenijo in se strinjajo z njegovim pisanjem, ker bi sicer ne mogli izhajati.

Cenijo, uvažujejo in vpoštevajo ga toliko, da mu bodo omogočili še bolj pestro vsebino na šestih straneh po parkrat na teden.

Če bi se slovenska javnost ne strinjala z našim pisanjem, bi nas enostavno pustila na cedilu.

Pa se že mora strinjati, ker sprejemamo z vsakim dnem v naš krog nove prijatelje — med katerimi je — kar nas najbolj veseli — ogromna večina takih, katerim je naše pisanje odprlo oči ter so zadobili drugačne, samostojnejše nazore.

Za pisanje Glasa Naroda je odgovoren urednik.

Kar se mu zdi primerno, objavi ter predloži svojim čitateljem v razsojo.

Vsak čitatelj ima nato pravico izraziti svoje mnenje. Pogoj je, da ga izraža dostojno. Nobenega dopisa ali razprave ne objavimo, če ne vemo imena dopisnika. Vsak dopis in vsak članek v Glasu Naroda je izpostavljen javni pohvali ali javni graji. Narod naj presojata, pohvali ali obsodi — to je bilo in bo naše geslo.

Glas Naroda je glas naroda v pravem pomenu besede, kajti v njem izraža narod vse, kar mu je na srečo.

Za tako glasilo javnega mnenja, je sposoben edinolist kot je Glas Naroda, ki ni od nikar odvisen, ki ni nikomur vdinjan ter se mu ni treba nikogar bati.

Zato ni čuda, da si je pittsburski dopisnik izbral baš Glas Naroda za sredstvo, da je poslal v javnost svoj članek "Članom in članicam K. S. K. J."

Ali naj ga pošlje Glasilu K. S. K. J.? Ali naj ga pošlje "Amerikanskemu Slovenceu"? Ali naj ga pošlje "Prosveti"?

Glasilo bi ga vrglo v koš, in Jednotin predsednik bi napel vse kripilje, da bi dopisniku gmotno škodoval. "Amerikanski Slovencev" bi ga poslal predsedniku Jednote, in zgodilo bi se isto. "Prosveta" je glasilo svoje organizacije in bi ga ne priobčila iz enostavnega vzroka, ker se članek ne tiče S. N. P. J.

Članek je torej izšel v Glasu Naroda ter zadel v sršenovo gnezdo.

Dobil je precej odmeva in celo napol stvaren odgovor — odgovor delegacije iz Puebla, Colo., ki je s tisto ne baš posrečeno točko na konvenciji pridrta ter prevzema, bodo sama, bodisi po naročilu glavnega odbora — sama zase vsod odgovornost.

Dopisnik bo gotovo odgovoril na odzive svojega članka.

Ni je bolj koristne stvari v javnost kot je dobra in zdrava debata.

Taka debata izčisti pojme in razbistri nazore.

Koncem članka naj nam pa dovoli Mr. John Germ kratko, toda pomembno pripombo.

On namreč piše: —

"— Le brez skrbi bodite, črnec, Japoncev in Kitajcev in različnih takih se ne bo sprejemalo v našo Jednoto, ker prvo besedo za nove člane ima vendar vsako

lokalno društvo, ki takih nezaželjenih prosilcev ne bo sprejemalo. Toliko pameti pa morate nam vseeno še prisoditi, ako prav nas imate za nazadnjaške katoliške Slovence. Le brez skrbi bodite..."

Da, le brez skrbi bodite, gospod Germ, da ste se strašno urezali s to svojo trditvijo.

Lokalna društva imajo le navidez prvo besedo.

Dokler so na krmilu ljudje Grdinove baže, nima lokalno društvo končne odločitve glede sprejemanja članov. Pač se pa lahko izpostavi suspendaciji in izključenju.

Parlet je tega, ko je načelovala Jednoti ista klika kot ji načeluje sedaj. Klika je bila ista, le nekatera imena so bila drugačna.

V Greaternewyorkski naselbini je več društev K. S. K. J. Pri newyorkskem društvu je prosil za vstop newyorkski pater. Ker so člani dobro vedeli, da je bil njegov edin namen prevzeti nad društvom kontrolo oziroma izvajati špijonažo nad društvenimi člani, so ga zavrnili.

Pozneje se je tudi govorilo, da je se preselil leta, in da ni dobrega zdravja. Člani so izjavili, da ga ne sprejmejo. Glavni odbor je ukazoval, da ga morejo sprejeti.

Pater je silil v društvo s tako neumorno vztrajnostjo, da se je v članstvu vedno bolj utrjevala vera, da mora imeti možak zahrbtno namene. Ponujali so mu sosednja društva, posebno brooklynsko društvo, toda nič in nič. Poslil je hotel postati član.

Slednjič se je pojavil z zdravniškim listom, podpisanim od vrhovnega zdravnika. (Kje je dobil bolniški list in na kakšni podlagi mu ga je vrhovni zdravnik izpolnil, je še danes uganka.)

Člani so se ga otepali in omolovaževali direktna povelja iz glavnega urada, da morajo patra sprejeti.

Glavni urad je napravil kratek proces. Društvo je suspendiral in nazadnje izključil iz Jednote.

To je bilo društvo sv. Frančiška v New Yorku, vsiljivi podrepnež pa Benigen Snoj, ka baje sedaj po Lemontu majari.

Članov puebelske delegacije ne smatramo za nazadnjaške katoliške Slovence, ker nimamo nobenega povoda za to.

To smo jim le zastrantega povedali, da si si ne bodo mogoče domišljali, da ima društvo odločilno besedo, koga sme sprejeti in koga ne.

Dopisi.

Brooklyn, N. Y.

Tu vam pošiljam dva dolarja moči za uboge slepce in poplavljenec v starem kraju. Prosim, obvestite me, da ste denar sigurno sprejeli.

Alois Durčič.

Sheffield, Pa.

Priloženo vam pošiljam 10 dolarjev kot božično darilo za nesrečne poplavljenec v domovini. Darovali so sledeči rojaki vsak po svoji moči in volji. Po \$2.00: Charlie Roth, Anton Šega, Andrej Vidic; po \$1.00: Frank Krašovic, Martin Urbanč, Leo Planter, John Zlozelj.

Vsem skupaj želim vesele praznike in srečno novo leto!

Charlie Roth.

Pittsburgh, Pa.

Priloženo dobite en dolar za poplavljenec in en dolar za Dom slepcev v Ljubljani. Prosim, pošljite na določeno mesto.

Joe Vogrin.

Cleveland, Ohio.

Cenjeni g. urednik: Vaš stenski koledar sem z največjim veseljem sprejel. Zanj se vam iskreno zahvaljujem. Zelo me tudi veseli, ko čitam v listu Glas Naroda, da se večina Slovencev zaveda svojih dolžnosti ter prispevajo vsak po svoji moči za uboge slepce in poplavljenec v stari domovini. Zatorej ne smem tudi jaz zaostati za njimi.

Za uboge slepce sem bil že prej poslal na Vas en dolar, sedaj pa (Nadaljevanje na 3. strani.)

SLOVENSKO - AMERIKANSKI

KOLEDAR

za leto 1927.

Koledar ima izredno izbrano in zanimivo vsebino.

Članki, slike, povesti, zanimivosti.

TRISTOLETNIKA

NEW YORKA

(s slikami)

STANE 50 CENTOV

s poštnino vred.

Se nikdar jih nismo prve dni meseca decembra toliko prodali kot letos.

Tiskali smo ga omejeno število.

NAROČITE GA TAKOJ

"Glas Naroda"

82 Cortlandt St., New York

VAŠE BOŽIČNO NAKAZILO

dospe v domovino še pravočasno ako nakazete znesek preko nas potem —

BRZOJAVNEGA PISMA

Pristojbina za brzojavno pismo znaša \$1.— za vsako nakazilo.

Nakazila v Dinarjih, Lirah in Dolarjih.

HITRA IN TOČNA POSTREŽBA

FRANK SAKSER STATE BANK

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

Peter Zgaga

Iz Italije poročajo, da je Mussolini spodil prejšnji teden iz službe zadnjih sedemnajst italijanskih sodnikov, ki niso bili fašistovskega mišljenja.

Kdo naj zavida Italijo? Do prejšnjega tedna je bilo v prostrani Italiji že vsaj sedemnajst sodnikov, ki so sodili po postavi in pravici.

Sedaj ni nobenega več.

Sedaj sodijo vsi italijanski sodniki po fašistovskih zapovedih.

Fašistovske zapovedi pa niso v soglasju niti s človeškimi, niti z božjimi postavami.

Ko človek čita o razmerah med Združenimi državami in Mehiko, mu ponavadi nekaj zasmrdi. Zasmrdi mu po olju in petrolju.

Neki newyorkski milijonar, Browning, možak je star dvainpetdeset let, ima posebno veselje do mladih deklet.

Take med petnajstim in sedemnajstim letom mu najbolj diše.

Koncem lanskega leta je vzel za svojo neko Čehinjo. Povedala mu je, da se piše Mary Spas in da je stara šestnajst let. Kmalu nato se je izkazalo, da je že v enaindvajsetem letu, in milijonar jo je zavrgel ter si izbral petnajstletno "Peaches" Hennan.

Sto se je tudi poročil, pa je po par mesecih zakona pobežnila od njega.

Sedaj ga toži ter pravi, da ji mora plačati vsak teden tristo dolarjev za vzdrževalne stroške.

To tožarjenje še ni končano, vse pa kaže, da bo izpadlo mladi ženi v prid.

Začetkom tega tedna je vložila proti njemu tožbo Mary Spas. Toži ga za petsto tisoč dolarjev odpravnine. Če se bo izkazalo, da je res, kar pravi, da je počel z njo, ji bo res moral odšteti pol milijona.

Ako bo šlo dekletoma po sreči, se bo Browning prepričal o večni rosnici, da je star norec, največji norec, kar jih je na svetu.

Pa naj puncu dobita, kar zahtevata.

Mladi sta še in imata še dolgo vrsto let in dolgo vrsto moških pred seboj.

Menda ne bo med temi moškimi nihče več tako neumno-nesrečen kot je bil Browning.

In nihče tako nesrečno-umeen.

To je moja filozofija. Meni se zdi, da je prava:

Rečna mladina ljubi v bogatih stareh denar.

Bogati stari pa ljubijo v revni mladini mladost.

O pravi ljubezni, pa ni ne tukaj ne tam nobenega govora.

Iz Italije, pravzaprav s francosko-italijanske meje, kjer se zbirajo velike armade časnikaških poročevalcev ter preže na novice, prihaja naslednje poročilo, ki sem ga pa jaz deloma posvoje prikrojil:

Mussolini je prišel obiskat laškega kralja Viktorija Emanuela.

Sedela sta pri mizi in govorila o tem in onem. Naenkrat pade italijanskemu kralju žepni robec iz rok.

Mussolini se sklone, pobere robec, ga v znak spoštovanja poljubi ter pravi, kot pravijo komedijanti: — Veličanstvo, dovolite mi, da obdržim ta robec za spomin...

Kralj je pa odločno protestiral. — Ne, ne, — je rekel. — Vse drugo, samo to ne.

— Zakaj, pa ne? — se je čudil Mussolini.

— Zato ne, — odvrne kralj, — ker je žepni robec edina stvar v Italiji, v katero lahko vtaknem svoj nos...

V prevelikem zanosu človek ne ve, kaj govori. To se tiče posebno časnikarskih poročevalcev.

Zadnjič so listi objavili poročilo o velikanskem požaru, in v poročilu je bilo rečeno: — Gorelo je tri dni in tri noči. Vsa čast gasilcem, ki so delali več kot po štiriindvajset ur na dan...

ZVONIMIR KOŠEK

Božično darilo.

Tih in mračen je stopil v predsoho, vso okrašeno s svežim zelenim smrečjem, vso zasličeno z vonjem po dehtečem božičnem večeru tam zadaj za velikimi vrati, od koder je donel radosten smeh otrok. Od služkinje je zvedel, da je gospa doma, in odložil je potno torbico, poiskal posnetico in čakal. Po nekaj sekundah se je služkinja vrnila in javila gospojino sporočilo: naj gospod nekoliko počaka, ker je gospa baš zaposlena pri božičnem drevescu z otroci, ki jih je povabila iz bližnje okolice, da jim razdeli božične darove.

Nemirno je napravil nekaj korakov gorinold po sobi. "Povejte gospe, da je tisti, ki čaka v predsobi, tudi otrok in da hoče biti tudi deležen božičnih daril!" je zagometno naročil dekletu.

Z začudenimi očmi je deklo odhitelo v sobo in se povrnilo z začudenimi lici.

"Gospod naj izvoli vstopiti!"

Naglo je odprl vrata in vstopil — a ne z veseljem in brezskrbnostjo otroka, kakor si je želel sam, marveč z resigniranostjo stareca, s skoraj bolestinim smehom na upalnih licih. Hotel je, da se enkrat vidi tisti obraz, ki ga je ljubil pred leti, da se enkrat pogleda v tiste oči, ki so nekdo ljubile tudi njega, a se potem obrnile drugam... hotel na kratkem obisku pronikniti njeni duši do dna, doznati, če je srečna ali nesrečna, in ji reči nato poslednji "zbogom". A sedaj, ko je stopil v sobo, je spoznal, da je varal samega sebe, ko si je mislil, da bo držala masko ravnodušnosti. Kakor zavedenemu v pravičnem kraljestvu, v baje grad, poln nepoznane lepote, so mu omahnile misli. Pred njim je stala ona, vsa blesteča, sladka, še lepša, popolnejša kakor pred leti, tista ona, ki so nekaj ljubile njene oči, in mu je z ljubezljivim smehljajem prožila desnio v pozdrav.

"Ah, vi ste, gospod Aleksander!"

Njen smehljaj se mu je zdel tako brezskrben, otroški, njene oči tako vedre, vesele, prav kakor oči otrok, ki so se gnetli sredi sobe okrog bogatoobloženega božičnega drevesca in se radovali vabljenih darov.

A njegov glas je bil zelo truden, ko ji je stisnil desnico:

"Gospa Amanda, — saj mi oprostite moj nenadni prihod —"

"Nikakega oprostjenja!" ga je pristrčno prekinila. "Vrlo mi je milo, da ste me posetili, in to baš na božični večer..."

LEP OKRASEK ZA HIŠO

Vsak december razdelimo nad pol milijona Trinerjevega stenskega koledarja. Ta koledar je na glasu, da je vedno originalen in lep, toda koledar za leto 1927 je nekaj posebnega. V hišo vam prinese

veliki čudež iz Yellowstone parka, svetovno znani "Old Faithful" gejzir; to je slika velike privlačnosti. V lekarni dobite ta koledar ali pa pošljete za pokritje poštne na 10 centov na Joseph Triner Co. 1333 So. Ashland Ave., Chicago, Ill. "Trinerjevo grenko vino prekosi vsa zdravila, ki sem jih kdaj poskusil," piše Mr. Jos. Dudek iz Brooklyna, N. Y., 18. novembra 1926. "Poznam več tisoč ljudi, katerim je pomagalo." Ena steklenica \$1.25; vzorčno steklenico pošljemo po prejemu 15 centov, karter pošljete na goraji naslov.

In ga je popeljala k široki zofi. Samo sedite, da odpravim te otkoke... Siromašna deca so, ki sem jo hotela razveseliti z božičnim drevescem in darovi..."

"Razdelite torej darove lepo in pravično — ne bom vas motil," je povzel on skrivnostno. "Ne smete pa pozabiti name... en božični dar mora ostati tudi zame... Tu v koticu bom čakal, popotnik, da se približa sreča tudi meni!"

Toliko grenkobe je bilo v njegovem glasu, ali ona je ni opazila.

"Ah, vi, humorist!" se je zaobrnila polna in gibka, njena prelestna laket se je posvetila tik pred njegovimi očmi kakor poreden solnčen žarek, in že se je pomejala med otroke, zvrzoleče okrog božičnega drevesca.

Zaslonil si je čelo z dlanjo, ugreznjen med blazinami zofe, zamaknil se v blišče božičnega drevesca, in težke misli so mu legle na dušo. To božično drevesce, vse v lučkah — ali ne predstavlja doma topliga in prijaznega, po kakšnem hrepeni popotnik na cesti, v blatu in snegu? Da, dom topel in prijazen predstavlja to božično drevesce, mir in konec popotništva predstavlja... A on? Po čemer je hrepenel vse življenje, po gorkem, varnem zavetju, kjer bi se mogel enkrat odpočiti —

— on vsega tega ni našel, ostal je brez božičnega drevesca, popotnik na cesti... Tu je lepo, tu plapolajo lučke na zelenih vejah, tu se šibe na zlatih nitih darovi, kakor da bi si šepetaje pripovedovali povesti o lepoti miru, domačnosti, družinski ljubezni. A tam zunaj? Na zagrznjenih oknih so mrgolele senice zunaj v zimi in burji plešočih snežink. Tam zunaj, v blatu, snegu, med vetrovi — tam je domovanje njega, popotnika in brezdomca...

Zdrnil se je v mislih in kakor v sanjah poslušal, kako šumi mimo njega krilo gospe Amande, kako zvončkla mimo njega njen smehljaj, kako se mimo njega pretakajo mladi vzkliki srečnih otrok. Videl je, da se božično drevesce izpraznjuje; po vejah so v bizarnem stožcu plamtele v vijoličasti mrak sobe samo še lučke... Do poslednje obložene veje se je iztrgala blesteča laket, pristil so odtrgali pozlačeni oreh, čakajoči otrok je veselo zavrisnil, prestregel v odprti dlani božično darilo, se priklonil gospe in odhitel proti vratom. Odhiteli so k vratom vsi: ti ljubki, obdarjeni otroci, vsi se še enkrat globoko priklonili lepi gospe, potem so vriskaje odšli iz sobe — počasi so se zaprla vrata za njimi.

Njemu pa je obvisela glava globoko na prsih.

"Odšli so, vsakteri z božičnim darilom, vsakteri z blagoslovom — le zame ni božičnega darila, ni blagoslova — popotnik in brezdomec sem in ostanem na vekomaj!"

Tih glas, sladak, božajoč, se je sklonil do njega:

"Kam ste se zamislil, gospod Aleksander?"

Ob njem na zofi je sedela ona, gospa Amanda, sladka in dehteča kakor njen glas, in njeni prsti so gladce brodirali po njegovih kodrih nad čelom.

"Tako trudni se mi zdite, gospod Aleksander..."

"Mislite? Ne, ne!" je planil pokonec in se v hipu iztrezil od svojih žalostnih misli.

"Sedite nazaj," ga je prijazno potisnila njena roka, nazaj na zofu, "in pripovedujte!"

Karajoče ji je pogledal v smehljajoče se oči.

"S praznimi rokami ste prišli od božičnega drevesca k meni, gospa Amanda — pozabili ste na otroka, popotnika, ki je mislil tu v koticu na vas in na božično darilo — jaz, kajne, pa naj vam pripovedujem sedaj lepe povesti o daljnih tujih deželah, o solnecu amerikansem, indijskem, a vstralskem!"

"Res ste humorist, gospod Aleksander!" se je zasmejala, da se ji je trgostno obramje — a njenemu smehu se je poznala, da ne prihaja od srca, da je samo fi-

na maska, pod katero se skriva vse kaj drugega, samo veselje ne. Potem se je nagnila k njemu z resnim obrazom, in njen glas je zvenel tako čudno tuje, ko je vprašala: "Vi veste vse, gospod Aleksander?"

"Da, čital sem vest o smrti vašega moža v časopisih, pred enim letom, ko sem bil še daleč v tujini. In sedaj ko me je nanesla pot skozi domače mesto, nisem mogel drugače, kakor da sem stopil k vam, da vam izrazim svoje sožalje..."

Bistro ga je pogledala.

"Samo tega nikar, gospod Aleksander, samo nikakega sožalja... Njegova smrt je bila zame takorekč odrešenje... bila sem tako nesrečna..."

"Vi, gospa Amanda — nesrečna?" je vnovič planil, — a vnovič ga je potisnila njena roka nazaj na zofu. "V bogastvu, v katero ste se pogreznili, ko ste stopili čez prag njegove hiše, pa — nesrečna?"

"Ker nisem našla v možu duše, kakršno sem si želela," je nagnila glavo. "Pet let zakona — pet let trpljenja... Strašno sem trpela... in sem samo sanjala in mislila —"

"Na koga mislila?"

Vzdrljela je in — dvoje belih rok se je iztegnilo proti njemu.

"Na vas — nate, Aleksander!"

Presenečen je vzkljnil:

"Amanda! Ali je mogoče?"

"Ko se je miza pred menoj šibila od izbranih jedil in pijače in je sedel meni nasproti on, vsak dan isti, sopihajoči živalski, govoreč vedno samo o milijonih in milijardah," je šepetala ob njegovem obrazu, "sem si klicala iz dalj tvojo dušo, tvoje sanje, — Aleksander!"

Zdelo se mu je, da sanja, ko je poslušal njeno izpoved, in kakor omamljen jo je stisnil k sebi.

"In jaz sem mislil nate, Amanda, koderkoli sem hodil..."

"Ti me še ljubiš?" je sklenila roke na njegovih prsih. "Ali se mi sanja ali je resnica? Ti si mi vse odpustil?"

"Ker je bila samo ljubezen v mojem srcu in žalost, a ne trohice sovraštva, Amanda..."

"Ah, ti!" je zaihtela ob njem.

A on je naglo vstal.

"Zbogom, Amanda! Prišel sem, da ti pogledam še enkrat v oči, ki jo dušo... Sedaj mi je lažje... Samo eno božično darilo bi rad od tebe, Amanda, preden stopim zopet na cesto, popotnik in brezdomec"

Tudi ona je vstala, vsa drhteča, in oklenila se ga je viharno z obema rokama.

"Božično darilo bi rad, ti ubogi moj otrok, popotnik... Povej mi, Aleksander: ali hočeš, po vsem tem, kar je bilo med nama — ali hočeš, da postanem tvoja — tvoja za vedno, d at ti v tem mirnem, bogatem domu s podvojeno ljubeznijo povrnem, kar ti dolgujem?"

Krik začudenja — potem jo je vroče objel, poljubovaje ji sladke, rosne oči.

"Amanda, dušica!"

In je obstal pred božičnim drevescem, v lučkah bajno plamenečem, s smehljajočimi se lici in upokojeno dušo — z najlepšim božičnim darilom vr okah.

KRANJSKI GULJAZ KONZER-VE
10 po 11 urah kante v okrožju New Yorka \$4.50 do Chicago, Ill. in od tam naprej po \$6.25. Pri naročilu omenite s sladko ali pekočo papriko. — Najbolj zdrava in okusna jed, katero izdeluje in razpošilja M. KRAJNIZ, 64 Broadway, Gowanda, N. Y.

Napravljena iz najboljšega kravjega mleka in čistega sladkorja posebno za otroke, ki potrebujejo pravilne hrane, da so čvrsti

Borden's EAGLE BRAND CONDENSED MILK

Slov. 1

Dopisi.

(Nadaljevanje s 2. strani.)

prilagan en dolar za uboge poplavlence v Sloveniji.

Končno želim vsem Slovincem in Slovenkam veselo božične praznike ter srečno in veselo Novo leto 1927.

Tebi list Glas Naroda pa želim mnogo nspela.

S pozdravom, vaš naročnik
A. Kotar.

Pittsburgh, Pa.
Priloženo vam pošiljam en dolar za poplavlence, en dolar pa za prepotbene dom slepeev v domovini. Pozdravi!
Joe Vogrin.

Cleveland, Ohio.
Priloženo vam pošiljam pet dolarjev za slepee, pet dolarjev pa za polavlence v starem kraju. Upam, da se bodo tudi drugi kaj oglasili. Pozdravi!
John Kramer.

Widen, W. Va.
Cenjeni: — Priloženo vam pošiljam svoto \$10.00 za vsled povodnji prizadete Slovence v Jugoslaviji.

Svoto so darovali sledeči rokajki:
Po \$2.00: Frank Knap, John Leskovec, Frank Uršič.
Po \$1.00: Joe Skul, Frank Turšič, George Kralj, John Pangere. Blagovolite priobčiti imena darovalcev v Glas Naroda.
Frank Knap, pošiljatelj.

S pota.
Brzjavka mi je prinesla tužno vest o smrti Jacoba Osbolta, starca kakih sedemdeset let Umr!

je na Chisholm, Minn. Doma je bil iz logaškega okraja, vas Čevica, štev. 26. Pri hiši so rekli pri Krznarjevih. V Ameriki je bival kakih 40 let. Prvih par let je bival v Joliet, Ill., nato v Ely, Minn., kasneje pa v Wakefield, Mich. Delal je v železniških rudnikih toliko časa, da mu je družba določila nekaj mesečne pokojnine. Bil je član društva št. 1 J. S. K. J. V stari domovini, v Vivodinah na Hrvaškem, zapuša hčer Ivano, poročeno Ramušak, na Gilbert Franciško, poročeno Lapp, v Porth Arthur, Tex., Gertrudo, omoženo Kunover, v Wakefield, Mich., pa Marijo, omoženo Komove. Na Chisholm, Minn. zapuša sina Jacoba Osbolta. Pred dobrim letom mu je umrla soproga Uršula, roj. Pogorele.

Če pokojni zapuša v domovini še kaj sorodnikov, mi ni znano.
Matija Pogorele.

Raznoterosti.

Iz madžarskih volitev.

Pri bivšem madžarskem finančnem ministru Hegedüsu se je zglašila večja deputacija, ki mu je ponudila kandidaturu v nekem provincijalnem okrožju. Hegedüs je mirno poslušal govore ter odklonil prevzem kandidature z besedami: "Hvala vam za zaupanje, toda kandidature ne morem sprejeti. Saj veste: v deželi je sedaj približno 400 pensijskih kandidatov. Med vsemi temi sem jaz edini, ki imam zdravniško sprječevalo, da nisem norec. Teža sprječevala nočem sedaj spraviti ob veljavo".

Inženirji vlomilci.

Te dni sta udrla med izplačevanjem pokojnine v kolodvorsko blagajno v Landsbutu dva elegantno oblečena mlada gospoda. Vrgla sta blagajniku popra v oči ter izpraznila blagajno, v kateri se je nahapalo 500 mark. Dasi sta hotela ustrahovati ostale navzoče, od katerih je bila večina ženskega spola, z revolverji, sta bila prijeta. In policiji so ugotovili, da sta kuriozna dečka brata inženirja Morie in Fric Horu iz Regensburga. Ker sta bila na licu mesta aretirana so našli pri njima seveda tudi ves denar.

Jetnik svoje žene.

Strašen slučaj je bil te dni odkrit povsem slučajno v kraju Baumholder pri Koblenzu. V nekem skednju so odkrili 33-letnega delavca Huga Preserja, ločenega moža Julije Mees, katerega so že tri leta pogrešali.

Preser se je pred tremi leti poročil, vendar mu je vsako poštno delo smrdelo. Njegova žena, ki mora biti precej resolutna in tip prave Amaonke, je zahtevala ločitev zakona, in je pri sodišču navedla, da jo je mož v februarju leta 1923 prostovoljno zapustil in izginil brez sledu. V resnici pa je moža zaprla v skedenj in ravnala z njim kot z jetnikom. Dajala mu je le toliko hrane, da ni gladu umrl. Zanimivo je, da tega polna tri leta ni nihče opazil.

V jetnišč. se je mož strahovito zanemarl in je postal popolnoma apatičen. Kuštravi lasje so padali preko ram, obraz je bil divje zaraščen. Nohti na rokah in nogah so bili do 5 cm dolgi. Policija je moža po temeljitem osnaženju izročila v bolnico, ženo pa ovadila državnemu pravdnstvu.

Columbia

Slovenski Rekordi.

V praznikih se zabavajte potom Columbia rekordov, ki so novega procesa. Iz obširne raznolikosti umetnikov in pesmi lahko izberete baš ono, kar želite, da bo peto in igrano v vašem domu. Columbia ima najboljše umetnike, in Columbia rekord brez škrpanja so vedno najboljši za ples kot za drugo zabavo. Novi rekord, označeni spodaj, so uzorci zadnjih Columbia ponudb.

NOVI REKORDI ZA DECEMBER

10 inčev 75c.

25032F Na Adriatskem bregu. Kranjski Harmonika Duet
[Na veseli svadbi. Polka. Kranjski Harmonika Duet

25033F Hribski, ponižite se. Slovenski Moški Kvartet v Ljubljani
[Jaz bi rad rudečih rož. Slovenski Moški Kvartet v Ljubljani

Božični proizvodi.

10 inčev 75c.

25010F Raduj se, človek moj. R. Perdan in J. Perdan, Duet
[Sveti večer. R. Perdan in J. Perdan, Duet

25008F Sveta Noč. R. Perdan in J. Perdan, Duet
[Sveta Nebesa. R. Perdan in J. Perdan, Duet

25009F Angeljsko petje. R. Perdan in J. Perdan, Duet
[Zvezdice. R. Perdan in J. Perdan, Duet

25022F O ti krasi Božič. Orglje in zvonovi
[Sem, o j sem, verniki. Orglje in zvonovi.

25021F Tih noč. Orglje in zvonovi
[O drevesce. Orglje in zvonovi

Znani rekord.

10 inčev 75c.

25019F Zadovoljni Kranjec. Moški Kvartet "Jadrani"
[Prišla bo Pomlad. Moški Kvartet "Jadrani"

25050F Orjuna naprej. Koralačka. Godba Divizije s petjem
[Orlovska Koralačka. Godba Dravske Divizije s petjem

25051F Vzajemnost. Šotis. Columbia Hudebni Kvintet
[Kukavica. Valček. Columbia Hudebni Kvintet

12028F Šarlotca—Valček. Columbia Orkestr
[Šari—Valček. Columbia Orkestr

12011F Na Adriatskem bregu. Valček. Bernard Orkestr
[Naš Mišček. Polka. Bernard Orkestr

12035F Razveselili—Valček. Koncertina Kvartet
[Gorjanska—Polka. Koncertina Kvartet

COLUMBIA PHONOGRAPH CO. — NEW YORK

Columbia

NEW PROCESS

Records

The Electric Records Without Scratch

Eksplozija filmov v Budimpešti.

Filmska centrala "Fauamei" ima po vsej Evropi velika skladišča svojih filmov, med drugim mestu tudi v Budimpešti, kjer ima skoraj v centru mesta lastno hišo. Te dni je v hiši eksplodiralo okoli 40 meterskih stotov filmov. Eksplozija je precej poškovala i poslopje in uničila zalogo filmov v vrednosti 200,000 dolarov. Krivda, zadene predvsem podjetje samo, ker je bilo v skladišču nakopičenih nad 40 centov filmov, dasi jih po varnostnih predpisih ne bi smelo biti več nego 400 kg.

Kuriozna obsodba.

Angleži so v resnici iznajdljivi v svojih sodbah!

Zadnjič se je morala zagovarjati pred sodnikom neka šestnajstletna Londončanka. Obtožena je bila, da je ukradla na cesti otroški voziček.

Dekle je krivdo priznalo. In je bilo kaznovano? Ne! Sodnik jo je oprostil, a le pod pogojem, da se obveže, da po deveturi zvečer ne bo ostavila hiše!

Originalna sodba, mar ne? Podoba je le, da je nekoliko deplasiran. Zakaj po devetih zvečer bi se pač težko nudila prilika, izmakniti na cesti otroški voziček...

Adamit v kavarni.

Gosti v kavarni Rosegger v Leobnu so doživeli nenavadno sencajco. Ob 2. zjutraj je prišel

Fin predpis za slab spanec in slabotne živec.

Če trpite na tem, tedaj se vam bo izplačalo investirati to novo zdravilo, ki so ga že tisoči rabili z velikim uspehom. Zove se Nuga-Tone. Z velikim uspehom, oživljajoč spanec, dober tek, fino prebavo, stimulira jetra in pripravi, da obsti in čreva delujejo redno. Isto vam daje nove upe do lepšega življenja. Kar poudite do vašega lekarnarja in kupite steklenico Nuga-Tone. Zagubiti ne morete in prav nič vas ne stane, če vam ni boljše. Vsak zaboj je jamefen. Vživajte ga par dni in če se ne počutite boljše in če niste zadovoljni, niste ostalo nazaj lekarnarju, pa vam bo on radevolje povrnil denar. Na ta način se vedno prodaje Nuga-Tone, ker izdelovalec Nuga-Tone vedo, kaj bo isto stotilo za var.

Jamčeno, pripravljeno in na prodaj v lekarnah in trgovinah z zdravili. —AdvT

JAPONSKI KRONPRINC NADZORUJE ČETE

Ob obletnici rojstva japonskega cesarja se vrše na Japonskem velike vojaške parade. Shika nam kaže japonskega kronprince, ko nadzoruje skupino čet.

DRUŽINA LOSOV.

ROMAN IZ ŽIVLJENJA.

Za "Glas Naroda" priredil G. P.

14

(Nadaljevanje.)

— No, med Idijance sicer ni prišel. Doživel pa je kljub temu marsikaj. Vsa ta leta nisimo čuli niti besedice o njem, do pred kratkim. Pet in dvajset let potem, ko je stopil na ameriška tla, nas je obvestil zopet.

Baron Lindeck je zopet vzel sliko Elinor. — In to je njegova hčerka, kaj ne? — Da, Elinor je njegova hčerka. — Torej, se je ženil na oni strani. Upam, da mu gre dobro. — Sedaj, da, — a prej je preživel marsikaj hudega. Stari gospod je pričel pripovedovati s kratkimi besedami, kako se je godilo Fric Losovu v Ameriki. Prečital je več mest iz njegovega pisma ter pokazal vse fotografije. Lindeck je z zanimanjem opazoval te slike, a končno je vendar zopet posegel po sliki Elinor ter jo pričel iznova ogledovati. Le obotavlja je končno odložil sliko. — Tega ste se gotovo zelo veselili gospod Losov, — je menil Lindeck resno. — Da, veselilo me je. In pošteno me je veselilo, potem ko sem premagal prvi strah. Bil je izprva čudni občutek, da je moral Losov opravljati nizko delo, da se zavaruje pred stradanjem. — No, saj je bilo vendar pošteno delo, gospod Losov, — je menil Lindeck resno.

Herbert Losov je prijel z žarečim pogledom roko Lindecka ter jo močno stisnil.

— Bravo, bravo, dečko moj. To mi je dobro delo — iz vaših ust. Da, pošteno delo je ostal. In sedaj trčiva še enkrat! Torej, pošteno sem se veselil ter se veselim še bolj, ker bo prišel Fric s svojima otrokoma domov. In oni v Losovu! Bili so ogorčeni, vsi iz sebe. Najraje bi zamolčali Frica in njegovo družino. — Zakaj pač?

— No, raditega, ker se je poročil Fric z navadno perico. Ker ni rajše, stanu primerno, poginil od lakote. Dragi Lindeck, saj poznate Losove. Kuno govori o sramoti in njegova žena pada iz enega ogorčenja v drugo in Boto ter Gita trobita seveda v isti rog. Lindeck se je smehljaje ozrl vanj.

— No, vi ne delate tega, moj dragi Losov. Ne smel bi biti namreč vi, če bi sodili tako malenkostno in ozkosrčno. Vaše naziranje me je veselilo. Ste in boste ostali vedno sijajen dečko. Herbert Losov se je nasmešnil.

— Sijajen človek! Tako me je imenovala tudi mala Elinor v svojem pismu. Ali ni to čudno? Vi in moja nečakinja v Ameriki sta mi dala isti naslov! Ali ni ti idejna zveza preko morja? No, na zdravje! Solnčnim se v zavesti, da sem sijajen človek. Če trdita kaj takega kar dva človeka!

Lindeck se je nasmejal.

— Že davno vem, da je to resnica.

— Sveti Bog, če vas tako slišim govoriti, bom še zardel kot mlada deklica. Torej, še eno čašo. Kar sem rekel, ostane seveda med nama, kaj ne?

— Gotovo, gospod Losov.

— Lepo — in sedaj vas hočem še nekaj vprašati. Če se bodo nekega dne moji ameriški sorodniki pojavili tukaj v Lemkovu, — kakšno stališče bo zavzel napram njim baron Lindeck?

Njegove oči so zablistele in ozrl se je na sliko Elinor.

— Čut mu narekuje njegovo pošteno sree, — je rekel. Stari gospod mu je prisrčno stisnil roko.

— Potem sem brez skrbi. Postavili se boste na stran Frica Losova, — tudi proti njegovemu bratu Kunoju, če treba. Kaj pa je to? Tu prihaja Gita! Tako pozno, kajti ura čaja je že davno minula. Ta naju zadnji čas precej pogosto obišče.

Baron Lindeck se je s stisnjenimi obrvmi ozrl skozi okno ter istotako zapazil Gito. Že davno je postal pozoren nato, da je vedno prišla v Lemkov, kadar se je mudil on tam.

Molče sta se ozrla oba gospoda drug na drugega, nakar sta pričela zopet zreti skozi okno.

Gita je izgledala na konju precej čedna. Hitra je bila in pordečila njeno sicer tako blede lice in njene oči so žarele od pričakovanja.

Gospod Losov se je dvignil ter pobral z mize fotografije in pisma, da jih spravi. Lindeck je vrgetel še en hiter pogled na sliko Elinor in že je obžaloval, da je slika izginila. Tega pa seveda ni povedal.

Konečno pa je stopila Gita v sobo.

Ko je zagledala barona, je blinila veliko presenečenje.

— Kako čudno, gospod baron, da se tako pogosto srečava v Lemkovu. Dober dan, dragi strček! Kako ti gre, ali se počutiš dobro?

— Hvala, Gita. Danes si prišla pozno, — je odvrnil stari gospod.

— Da, bilo je lepo hladno in mikalo me je ven. Seveda prinašam od starišev srčne pozdrave. Kar sedita, gospoda. Tudi jaz bom nekoliko sedla ter si privoščila sandwich. Ali smem, strček?

— Seveda, Gita. Ali hočeš tudi čašo vina?

— Ne, hvala.

Po pomoti je pustil gospod Losov ležati pisemce Elinor na mizi. Sedaj pa je to pisemce hitro vzel ter ga skrnil. Gita je zapazila to. Njene oči so zrle ostro in motreče, a rekla je s šaljivim glasom.

— Skrivnosti, strček?

Prikimal je z zelo čudnim usmevom.

— Da, zelo tehtne skrivnosti.

Ona se je nasmešnila.

— Moral bi me uvesti v svoje skrivnosti, — je rekla ter ošvignila pri tem barona s koketnim pogledom.

— Mlade deklice ne smejo vedeti vsega, — je odvrnil stari gospod.

Gita je polagoma zavživala sandwich, a ni umaknila svojih oči z obraza barona.

Temu je postalo to neprijetno. Izgubil je veselje, da ostane še dalje. Dvignil se je.

— Nočem še nadalje motiti.

— Nikogar ne motite. Ostanite še nekoliko, — je prosil stari gospod.

— Pridem drugič zopet, gospod Losov.

Stari gospod je bil slabe volje. Vedel je, da mu je Gita pregnala Lindecka. To je že parkrat opazil. Dosti rajše pa se je odpovedal družbi Gite kot pa družbi Lindecka.

— Počakajte še pet minut, gospod baron. Nato se bova lahko skupaj napotila domov. Hotela sem se le informirati glede zdravja strčka, — je rekla Gita hitro.

To pa je hotel Lindeck ravno preprečiti. Sedaj pa ni mogel ujeti, ne da bi postal nedvoljiv, kajti preveč pogosto je že preprečil litko skupno ježo s pomočjo vsakovrstnih izgovorov. Dvakrat ali trikrat se je Giti že posrečilo, da je jahala z njim sama skozi gozd in evdno se je moral poslužiti vse svoje zvižanosti, da se je izmuzal iz nastavljenega mu zanke.

(Dalje prihodnjic.)

Problemi zamorcev v Ameriki.

James Craig Gordon. — A. Š.

Vsi ljudje so ustvarjeni enako. Teh petero besed bi morali zapisati v ameriško ustavo, če bi možje, ki so to ustavo ustvarjali, videli nekoliko jasneje v bodočnost.

Dnevi suženjstva so minili. Vendar je ameriški črnce še daudanes povsod zapostavljan, izkoriščevan in zatiran; postava in zakon, ki štiti belega moža, ne velja za zamorce. Beli možje mrevarijo zamorce, njih žene in otroke, toda kadar dvigne črnce svojo roko proti tem svojim tlačiteljem in zatiralcem, tedaj gorje mu: Neusmiljeno ga pobijejo, mučijo in linčajo!

Nedavno so v washingtonskem kapitolu predstavniki ameriškega naroda, senatorji in kongresniki, odločno in ostro protestirali proti barbarskemu postopanju, kateremu so izpostavljeni Amerikanci v inozemskih državah, posebno v Evropi.

Osobito so napadali Turke, ki so znani po svoji brutalnosti. — Nič manj niso kritizirali Mehikancev, in obregnili so se tudi ob Kitajce, ki niso več pri volji, da bi se dali izmозgavati tujcem.

Dočim so tu protestirali senatorji, pa je bilo čuti v neki drugi dvorani Kapitolja še drug, miren, resen glas, beseda zamorca Welden Johnson-a, newyorškega odvetnika, ki je govoril pred posebnim senatnim odborom o vnebovpijočih krivicah, ki se gode njegovim sorojakom.

Kakor, že rečeno, je bil govornik črnce, James Weldon Johnson, glavni tajnik Nacionalne zveze za napredek zamorskega plemena. Govoril je o sprejetju postavbe proti linčanju, kateri predlog je naletel v obeh washingtonskih zbornicah na gluha ušesa.

Tozadevna postava nima nikaškega upanja, da bi bila sprejeta, in to kljub strašnemu dejstvu, da je bilo tekom zadnjih trideset let v Združenih državah ameriških linčanih 3.224 oseb, katere so vse pripadale zamorskemu plemenu!

Čujmo torej, kaj je povedal ta zastopnik ameriških zamorcev gospodom v Washingtonu, ki so tvorili senatni odbor.

Johnson je prečital gospodom senatorjem izreke iz lista "The News Seimitar of Memphis, — Tenn." datiran z dnem 21. septembra, 1925.

Johnson je čital: — V nedeljo popoldne sem opazoval v Rocky Ford, Miss., linčanje nekega zamorca, ki ga je drhal privezala ob železni drog ter zažgala pod njim grmado. Opazoval sem, kako so nakladali in zlagali drva okoli njegovega telesa. Videl sem dalje, kako je drhal polila drva z gazolinom. In videl sem troje mož, ki so zažgali grmado.

— Stal sem med množico, ki je štela svojih šeststo duš ter opazovala, kako so plameni obloževali telo nesrečne žrtve, privezano z verigami ob železen drog. Slišal sem strašne krike agonije, ki jih je izustila žrtev, ko so plameni objeli njegovo telo. — Oh, moj Bog, moj Bog! — je kričal nesrečnež, — jaz nisem tega storil! — Usmilit se me!

Zubljil pa so šviglili višje in višje. Nesrečni zamorec je pričel trgati na svojih verigah. Posrečilo se mu je, oprostiti se verig na gležnjih na nogah, toda oklepale so ga še vedno okoli teesa, rok in vratu. Verige so postale žareče razbeljene. Med drhaljo pa nisi opazil znaka usmiljenja in sočutja.

— Kmalu je nesrečna žrtev utihnila. Zubljil so igraje poskakovali, plapolali in obličevali njegovo gavo. Moje nosnice so zaduhale grozen in neprijeten duh peče.

nega človeškega mesa. Postajalo mi je slabo in mislil sem, da se o- nestvestim. Skozi plapolajoče plamene sem videl maso, ki je visela ob koln. privezana nanj z žarečimi verigami.

— Zlaj je bilo vse tiho. Tiho, tiho, tiho.

Žrtev ob kolu je molčala.

Ko je podivjana množica zavonjala duh pečenega človeškega mesa, se je lahko zgrozila. Videl sem močne moze, ki so se nervozno premikali.

— Končajmo že! — se je oglasil neki glas.

In maložilo so še drv na ogenj, ki je itak visoko plapolal. Ničesar več ni bilo videti, kajti plameni so od vseh strani obkrožali žrtev. In množica se je pričela razhajati. Moji pogledi so obviseli na mladi ženski. Bila je to ženska, kakršnih je na stotine, pol kmetice, pol gospa. Njena hoja je bila tučna in odločna. Rekel bi, da je bila krasna, na svoj način.

In množica se je počasi razhajala. —

— Lačen sem, — se je oglasil nekdo. — Pojdimo kam, kjer dobimo južino!

— Tudi jaz sem lačen, — se oglasil nekdo drugi.

Množica je pričela zasedati svoje avtomobile, ki so stali na cesti ob livadi. Goreča človeška plamenica, privezana z razbeljenimi verigami ob železni drog, je bila pozabljena, kajti množica je postala gladna!

Taka je bila strašna in grozna zgodba, ki jo je prečital zamorski advokat gospodom v Washingtonu. Toda protilinčarska postava ni bila in ne bo sprejeta. Zentlemen z juga — ki se s ponosom nazivajo aristokracija Združenih držav — ne bodo tega nikdar dovolili.

Mnogi pravijo, kar je resni no, da je število linčanov v zadnjih letih znatno padlo. Da, padlo je. Toda za to je več vzrokov.

Predvsem je treba pibiti, da se godi ameriškim zamorcem velika krivica. Od vseh plemen, ki obljudejejo zemejsko oblo, je črno pleme ono, ki je moralo in mora pretrpeti največ krivic!

Toda pozabimo ne to krivic, če hočemo doseči sporazum s črnim plemenom, ne smemo biti sentimentalni.

Zamorsko pleme se je zbudilo iz svojega letargičnega spazja. Še vedno se mu sicer zeha, leno se preteza svoje ude, ali zbujejo je.

Zamorsko pleme v Ameriki je sedaj odločno na poti, ki vodi k njegovemu napredku. Ono ve, da je njegova rasa sestavljena iz človeških bitij, ki so sicer črne polti, zato hoče, da bo to pleme psihmal rasa ljudi, z dolžnostmi in praviciami, kakor jih imajo ostala plemena zemeljske oble.

Napačno bi bilo misliti, da hočejo izgubiti svojo identiteto. — Oni nikakor ne žele, da bi se polt njihove kože zmesila in stopila s poltjo druge rase. Civilizirani ameriški zamorec so ponosni na svojo, od afriškega solnce opaljeno polt, in hočejo, da bo to polt poštenih in spoštovanih ljudi. — Ne sramujejo se niti svoje zgodovine, niti svojega porekla!

Oni hočejo sodelovati z drugimi plemeni, toda ne vedno kot sužnji in hlapeci, nosači vode in težaki, pač pa hočejo kot ostali ljudje doprinesiti svoj del k pozdigu umetnosti, zgodovine in znanosti.

Oni nečejo biti potisnjeni v stran zgolj zategadelj, ker so črne polti!

In vse to mislijo oni seriozno, resno, pozitivno.

(Pride še.)

KOTIČEK OTROŠKÉ ZDRAVJE

OSKRBA MATERINŠTVA in OTROŠKEGA ZDRAVJA

Na tem mestu lahko potrdimo, da vsi otroci, ki so rojeni v zdravniški oškrbi, živijo dlje in bolj zdravo. Zato se morajo starši truditi, da se otroci rodijo v zdravniški oškrbi in da se jim v prvih letih življenja zagotovi vsa potrebna skrb.

Odloči se za zdravniško oškrbo materinštva in otroškega zdravja. To je najboljša zaščita za tvoje otroke.

CLANEK 208.

Kolika ali krči.

Preveč mater smatra koliko za "potrebno zlo". Kolika ni nikakor normalno stanje ter je pogosto predhodnik bolj resne bolezni.

Kolika je lahko posledica številnih vzrokov. Lahko je posledica tega, če se pusti telo otroka prehitro ohladiti. Nerednost v prehrani tako glede časa kot množine živil, je tudi lahko vzrok.

Primerna hrana je zelo važna v slučaju, da trpi otrok vsled napadov kolike. Neprimerna hrana povzroči zelo lahko neprebravo, ki se nato izpremeni v koliko.

Če trpi vaše dete na koliki, pazite nato, da ne bo trebušni pas ter ostala obleka pretisna. Držite noge in roke gorke. Pogosto bo prinesel utehe požirek gorke vode ali pa steklenica z gorko vodo, položena na trebuh. Če se ta sredstva ne obnesejo, vprašajte za svet svojega zdravnika. Nikdar se ne poslužujte zdravil razen na nasvet zdravnika.

Prav posebno skrbite, da bodo vse sesavke in steklenice čiste, da se na ta način prepreči dodatno nevarnost unetja želodeca in droba.

Pri izbiri otroške hrane se prepričajte, da je mleko, katero rabite, popolnoma varno in prosto vseh škodljivih snovi.

Čitajte te članke vsak teden ter jih shranite za bodočo uporabo.

† **NAZNANILO IN ZAHVALA.** S tužnim sreeom naznanjam vsem prijateljem in znanecem, da nam je nemila smrt vzela našega ljubljenega sinčka **FRANKA PUCELJ.**

Prav posebna hvala botru in botri Mary in Louis Hočvar za postrežbo in za krasni venci.

Lepa hvala mojemu stricu Martinu Pucelj za darovan venci in čutje pri odru. Hvala Mr. in Mrs. Sešnik za krasni venci in ki sta čula pri odru.

Lepa hvala Mr. in Mrs. Zamice za krasni venci in postrežbo. Lepa hvala družini Verbič za krasne svetilce na odru in za njih trud.

Lepa hvala moji materi in celi družini Urbanas.

Lepa hvala vsem skupaj, ki so prišli o odru in ga spremenili k večnem počitku.

Zalujoci ostali: Frank in Amalija Pucelj, starši. Alojzija in Marija Pucelj, sestri.

ADVERTISE in GLAS NARODA

Pozor čitatelji. Opozorite trgovce in obrtnike, pri katerih kupujete ali naročate in ste z njih postrežbo zadovoljni, da oglašujete v listu "Glas Naroda". S tem boste vstregli vsem.

Uprava "Glas Naroda".

KATAR MEHURJA ČE IMATE ali TEŽKO ODVAJANJE poskušajte Santal Midy Naprodaj v vsih lekarnah. Takoj pozabite bolečino.

Kretanje parnikov - Shipping News

22. decembra: Rochambeau, Havre

27. decembra: Paris, Havre; Olympic, Cherbourg; Deutschland, Cherbourg, Hamburg.

29. decembra: Berlin, Cherbourg, Bremen; Presa, Roosevelt, Cherbourg, Bremen.

30. decembra: Cleveland, Cherbourg, Hamburg.

1. januarja: Majestic, Cherbourg

6. januarja: De Grasse, Havre; Hamburg, Cherbourg, Hamburg.

7. januarja: Martha Washington, Trst.

8. januarja: Berengaria, Cherbourg; France, Havre; Bremen, Cherbourg, Bremen.

12. januarja: Presa, Harding, Cherbourg, Bremen.

15. januarja: Paris, Havre; Aquitania, Cherbourg.

22. januarja: Homeric, Cherbourg; Republic, Cherbourg, Bremen; Stuttgart, Cherbourg, Bremen.

25. januarja: Presa, Wilson, Trst.

27. januarja: Rochambeau, Havre; Thuringia, Hamburg.

29. januarja: Majestic, Cherbourg; France, Havre; Muenchen, Cherbourg, Bremen.

French Line

Compagnie Générale Transatlantique

SAMO ŠEST DNI PREKO Z OGROMNIMI PARNIKI NA OLJE

PARIS 27. DECEMBRA - 15. JAN.

FRANCE 8. jan. — 29. jan. HAVRE — PARIŠKO PRISTANIŠČE

Kabine tretjega razreda z umivalniki in tekočo vodo za 2, 4 ali 6 oseb. Francoska kuhinja in pijača.

19 STATE STREET NEW YORK

ALI LOKALNI AGENTJE

CUNARD

V JUGOSLAVIJO preko Cherbourg - Francija

Potujte s Cunardovimi ekspresnimi parniki:

AQUITANIA BERENGARIA MAURETANIA

Odplutje iz New Yorka vsako soboto. Manj kot 6 dni na morju — do Jugoslavije osem in pol dne. Izvratne kabine III. razreda za dva, štiri ali šest potnikov. Nenadkriljiva čistota. Obilna in izborna hrana. Za nadaljna navodila vprašajte svojega agenta, ali pa pišite naravnost na —

CUNARD LINE 25 Broadway New York

Hamburg - American Line

United American Lines, Inc. General Agents

28 BROADWAY — NEW YORK

Stenske Koledarje — smo poslali vsem našim naročnikom. Nekaj nam jih je še ostalo. Kdor se nanovo naroči na Glas Naroda, mu ga takoj pošljemo. Koledar je letos posebno zanimiv. Na njem je pomembna zgodovinska slika, predstavljajoča inavguracijo prvega predsednika Združenih držav.

Uprava "Glas Naroda".

ONIM, KI HOČEJO POSTATI DRŽAVLJANI

Foreign Language Information Service v New Yorku je izdala priročno knjižico, ki je namenjena onim, kateri žele postati ameriški državljeni. Knjižica je pisana v lahko razumljivi angleščini ter vsebuje nakratko vse podatke o državljanstvu. Stane 25 centov. V zalogi jo ima knjigarna Glas Naroda, 82 Cortlandt Street, New York City.

Za boleznin in bolečine

PAIN-EXPELLER

Tvorilna snovka reg. v pat. ur. Zdr. drž.

Prijatelj v Potrebi

Prav vsakdo - kdor kaj išče; kdor kaj ponuja; kdor kaj kupuje; kdor kaj prodaja; prav vsakdo priznava, da imajo čudovit uspeh —

MALI OGLASI v "Glas Naroda".

FRANK SAKSER STATE BANK 82 CORTLANDT ST., NEW YORK

Kako se potuje v stari kraj in nazaj v Ameriko.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj, je potrebno, da je poučen o potnih listih, prtljaji in drugih stvarih. Vseled naše dolgoletne izkušnje vam mi zamoremo dati najboljša pojasnila in priporočamo, vedno le provratne brzoparnike.

Tudi nezdravljeni zamorejo potovati v stari kraj, toda preskrbeti si morajo dovoljenje ali permit iz Washingtona, bodisi za eno leto ali 6 mesecev in se mora delati prošnja vsaj en mesec pred odpotovanjem in to naravnost v Washington, D. C. na generalnega naselnskega komisarja.

Glasom odredbe, ki je stopila v veljavo 31. julija, 1926 se nikomur več ne porije permit po pošli, ampak ga mora iti iskati vsak poslovo osebno, bodisi v najbližnji naselinski urad ali pa ga dobi v New Yorku pred odpotovanjem, kakor kedo v prošnji zaprosi. Kdor potuje ven brez dovoljenja, potuje na svojo lastno odgovornost.

Kako dobiti svoje iz starega kraja.

Kdor želi dobiti sorodnike ali svoje iz starega kraja, naj nam prej piše za pojasnila. Iz Jugoslavije bo pripuščeni v tem letu 670 priseljencev, toda polovica te kvote je določena za ameriške državljanke, ki žele dobiti sem "tarife in otroke od 18. do 21. leta in pa na poljedelske delavce.

Ameriški državljeni pa zamorejo dobiti sem žene in otroke do 18. leta brez da bi bili šteti v kvoto, potrebno pa je delati prošnjo v Washington.

Predno podvzamete kaki koraki, pišite nam.